ΠΩΣ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΨΥΧΙΚΗ ΓΑΛΗΝΗ

Το σημερινό μας θέμα είναι ιδιαίτερα κρίσιμο, γιατί έχει να κάνει με τον εσωτερικό μας εαυτό. Θα εξετάσουμε το νόημα τεσσάρων λέξεων: **αμαρτία, συγχώρεση, δικαιοσύνη και αγιασμός,** αρχίζοντας από τη λέξη **αμαρτία**. Επιτρέψτε μου, να σας κάνω μια ερώτηση.

Αν κάποιος σας ρωτούσε, **"τι είναι αμαρτία;"**, **τι απάντηση θα δίνατε;** Πολύ δύσκολη ερώτηση, **έτσι δεν είναι;** Για πολλούς ανθρώπους υπάρχουν πολλές και διάφορες γνώμες περί του τι είναι αμαρτία. Αλλά και πάλι, μ' ενδιαφέρει η σωστή απάντηση. Θέλω να είμαι σίγουρος ότι αυτό που πιστεύω είναι η αλήθεια.

Λοιπόν, τι είναι αμαρτία; Ας δούμε ένα εδάφιο από το Λόγο του Θεού: ***"Πας όστις πράττει την αμαρτίαν, πράττει και την ανομίαν· διότι η αμαρτία είναι η ανομία".*** (Επιστολή Ιωάννου Α΄, 3: 4. Πόσο καθαρά μας το εξηγεί αυτό το εδάφιο! ***"Η αμαρτία είναι η ανομία",*** δηλαδή **η παράβαση κάποιου νόμου**. **Ποιου νόμου;** Του ηθικού νόμου, του νόμου του Δημιουργού. Η αμαρτία, επομένως, είναι η ανυπακοή στον Θεό και στο θέλημά Του.

Πόσοι είναι άραγε οι ένοχοι ή οι παραβάτες του νόμου του Θεού; Μήπως μόνο λίγοι άνθρωποι; Απάντηση: ***"Επειδή πάντες ήμαρτον, και υστερούνται της δόξης του Θεού".*** (Επιστολή προς Ρωμαίους, 3:23). Ούτε ένας άνθρωπος δεν υπάρχει σ' αυτό το κόσμο που να είναι αναμάρτητος.

Πού καταλήγει η αμαρτία; Γιατί αν ζούμε μια ζωή αμαρτίας είναι τόσο σοβαρό θέμα; ***"Διότι, ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος..."*** (Επιστολή προς Ρωμαίους, 6:23). Ναι, σ' αυτόν τον επαναστατημένο πλανήτη, καθετί που ζει, μετά από ένα χρονικό διάστημα, πεθαίνει. Όσα πτυχία, όσες περιουσίες και να έχουμε, τα μαλλιά μας ακόμη ασπρίζουν, χάνουμε τις δυνάμεις μας και όλοι μας αναγνωρίζουμε πως ό,τι γεννιέται, πεθαίνει.

Και τώρα μια σπουδαία ερώτηση: **Τι κάνει η αμαρτία στη σχέση μας με τον Θεό;** ***"Αλλ' αι ανομίαι σας έβαλον χωρίσματα μεταξύ υμών και του Θεού υμών, και αι αμαρτίαι σας έκρυψαν το πρόσωπον αυτού από σας, δια να μη ακούη".*** (Ησαΐας, 59: 2). Μέχρι εδώ, μάθαμε ότι όλοι είμαστε αμαρτωλοί - **"ουδείς αναμάρτητος"** - και ότι ο μισθός της αμαρτίας είναι ο θάνατος. Επίσης, μάθαμε ότι οι αμαρτίες μας, μας χώρισαν από τον Θεό. Δηλαδή, υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα μεταξύ Θεού και ανθρώπων. Από αυτό το σημείο και εξής, θα κάνουμε τις πιο απίθανες ανακαλύψεις αυτής της διάλεξης. Ετοιμαστείτε, παρακαλώ, για μεγάλες εκπλήξεις.

Εφόσον γνωρίζουμε ότι αυτή είναι η αληθινή και άθλια κατάσταση του αμαρτωλού και αποστατημένου κόσμου, τότε γεννάται το εξής ερώτημα: "Τι έκανε ο Θεός για τον χαμένο κόσμο;" ***"Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκεν τον Υιόν αυτού τον μονογενή, δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 3:16). Αυτός είναι ο χαρακτήρας του καλού Θεού. Αυτή η αγάπη δεν μπορεί να μετρηθεί. Προσέξτε, το εδάφιο δε λέει δάνεισε, αλλά ***ΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥ ΤΟ ΜΟΝΟΓΕΝΗ.*** **Τι αγάπη!!! Ποιο ήταν το αποκορύφωμα αυτής της αγάπης;** ***"δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον".*** Δε λέει για να μη χαθεί μια ορισμένη τάξη ανθρώπων, αλλά ***"ΠΑΣ",*** **δηλαδή**

<u>οποιοσδήποτε πιστεύει στο νόημα της θυσίας του Ιησού Χριστού, δε θα έχει απλώς μια καλύτερη ζωή, που θα φτάσει μέχρι τα 200, 300, 500 ή ακόμη χιλιάδες χρόνια, αλλά θα έχει ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ</u>. Αν πιστεύουμε στον Χριστό, τον Υιό του Θεού, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι, αφού Αυτός είναι αιώνιος, επομένως, αυτό που δίνει, θα είναι αιώνιο.

Επίσης, αλλού τονίζεται: ***"Εν τούτω εφανερώθη η αγάπη του Θεού προς ημάς, ότι τον Υιόν αυτού τον μονογενή απέστειλεν ο Θεός εις τον κόσμον, δια να ζήσωμεν δι' αυτού. Εν τούτω είναι η αγάπη, ουχί ότι ημείς ηγαπήσαμεν τον Θεόν, αλλ' ότι αυτός ηγάπησεν ημάς, και απέστειλε τον Υιόν αυτού ιλασμόν περί των αμαρτιών ημών".*** (Επιστολή Ιωάννου Α΄, 4: 9 – 10).

Ερώτηση: Γιατί ο Θεός μας αγάπησε τόσο πολύ, ώστε ήταν πρόθυμος να δώσει τον ***"Υιόν αυτού ιλασμόν περί των αμαρτιών ημών;"*** Η απλούστατη απάντηση είναι γιατί ο Θεός είναι αγάπη. Μας αγάπησε τόσο βαθιά, που προτίμησε να δει το μονογενή Γιο Του να πεθάνει, παρά να είναι χωρισμένος από σένα κι εμένα αιώνια. Ίσως, δεν μπορούμε να καταλάβουμε αυτή την αγάπη στην πληρότητά της, αλλά αυτό δεν αλλάζει το γεγονός πως στο σταυρό του Γολγοθά ο Ιησούς Χριστός επέδειξε τη μεγαλύτερη και βαθύτερη αγάπη όλων των εποχών για τα δημιουργήματά Του. Η λέξη ***"ιλασμός",*** σημαίνει **"εξιλαστική θυσία", "πληρωμή"** και αναφέρεται στη θυσία του Ιησού για μας.

Κάποιος ίσως σκεφτεί: **"Πώς μπορεί ο Θεός να με αγαπά;** Δεν το κέρδισα, ούτε το αξίζω". Κανένας από μας δεν κέρδισε τίποτε, εκτός από το μισθό της αμαρτίας, που είναι ο θάνατος, αλλά η ευλογημένη Αγία Γραφή λέει: ***"Αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διότι, ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών".*** (Επιστολή προς Ρωμαίους, 5: 8). Πράγματι, αυτό είναι το πιο απίθανο από τα απίθανα. **Τι αγάπη θαυμαστή!!!** Όποιος κι αν είναι ο αμαρτωλός, ο Θεός τον αγαπά. Δεν έχει σημασία πόσες αμαρτίες έχει κάνει, ο Θεός παρόλα αυτά τον αγαπά. Και το σημαντικότερο απ' όλα, είναι ότι **Ο ΘΕΟΣ ΣΕ ΑΓΑΠΑ!!! Ο ΘΕΟΣ ΜΕ ΑΓΑΠΑ!!!** Επειδή γνωρίζει ότι οι αμαρτίες μας μπορούν να μας οδηγήσουν στην αθλιότητα και το θάνατο, θέλει να μας σώσει από τις αμαρτίες μας. **Γι' αυτό πέθανε ο Χριστός.**

<u>ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ</u>

Τώρα, θα ασχοληθούμε με τη συγχώρηση. Αλήθεια, **τι είναι συγχώρηση; Ποιος μπορεί να συγχωρήσει τις αμαρτίες των ανθρώπων;** Πρώτα απ' όλα, ο προφήτης Ησαΐας λέει: ***"Ζητείτε τον Κύριον, ενόσω δύναται να ευρεθή· επικαλείσθε αυτόν, ενόσω είναι πλησίον. Ας εγκαταλίπη ο ασεβής την οδόν αυτού, και ο άδικος τας βουλάς αυτού· και ας επιστρέψη προς τον Κύριον, και θέλει ελεήσει αυτόν· και προς τον Θεόν ημών, διότι αυτός θέλει συγχωρήσει αφθόνως".*** (Ησαΐας, 55: 6-7).

Το εδάφιο μας λέει πολύ καθαρά να ζητήσουμε τον Κύριο, να εγκαταλείψουμε το δρόμο της αμαρτίας και να επιστρέψουμε στον Θεό. **Και ποιος είναι αυτός που θα μας συγχωρήσει;** Ο ΚΑΛΟΣ ΘΕΟΣ. ***"Θέλει συγχωρήσει αφθόνως",*** και όχι με επιφυλάξεις ή προϋποθέσεις. Ας δούμε πόσο άφθονα: ***"Εξήλειψα, ως πυκνήν ομίχλην, τας παραβάσεις σου, και ως νέφος, τας αμαρτίας σου· επίστρεψον προς εμέ· διότι εγώ σε ελύτρωσα".*** (Ησαΐας, 44: 22). Τι σπουδαία λόγια! Ας επιστρέψουμε όλοι σ' Αυτόν, γιατί Αυτός μας λύτρωσε.

Σε άλλο σημείο στο βιβλίο του Ησαΐα διαβάζουμε: ***"Έλθετε τώρα, και ας διαδι-***

Ο Ιησούς δέχεται τον αμαρτωλό
χωρίς εξαιρέσεις

κασθώμεν, λέγει Κύριος· εάν αι αμαρτίαι σας ήναι ως το πορφυρούν, θέλουσι γείνει λευκαί ως χιών· εάν ήναι ερυθραί ως κόκκινον, θέλουσι γείνει ως λευκόν μαλλίον". *(*Ησαΐας, 1:18). Οποιαδήποτε αμαρτία και αν έχουμε κάνει, θα σβήσει. Η λέξη ***"πορφυρούν",*** σημαίνει βαθύ κόκκινο, και με αυτή την έννοια υπονοείται πολύ μεγάλη ασέβεια.

ΑΛΛΑ ΑΣ ΠΡΟΣΕΞΟΥΜΕ ΠΟΛΥ ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΕΔΑΦΙΑ:

"Εάν όμως περιπατώμεν εν τω φωτί, καθώς αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας. Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν δεν έχομεν, εαυτούς πλανώμεν, και η αλήθεια δεν είναι εν ημίν. Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας, και καθαρίση ημάς από πάσης αδικίας". (Επιστολή Ιωάννου Α΄, 1: 7 – 9). Αυτά τα λόγια είναι τόσο καθαρά, που δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία. Το τίμιο αίμα του Χριστού δε μας καθαρίζει μόνο από ορισμένες αμαρτίες, αλλά από ***"πάσης αμαρτίας".*** Εάν υπάρχουν ορισμένοι που λένε, **"δε σκοτώνω, δεν κλέβω, καλός είμαι, δεν είμαι αμαρτωλός",** εξαπατούν μονάχα τον εαυτό τους. Το σπουδαιότερο σημείο για τη συγχώρηση είναι να ομολογούμε τις αμαρτίες μας. Η Βίβλος λέει: ***"Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών",*** αν ομολογούμε, όποια αμαρτία

και αν πράξαμε, **ο Ιησούς Χριστός θα μας συγχωρήσει, επειδή είναι πιστός και δίκαιος. Ποιος; Ένας, και μόνο ένας, ο Ιησούς Χριστός, ο Σωτήρας μας.**

Μήπως υπάρχει κάποιος άλλος μεταξύ των ανθρώπων που μπορεί να μας σώσει; ***"Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία· διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, δια του οποίου πρέπει να σωθώμεν".*** (Πράξεις των Αποστόλων, 4: 12). Ο Ιησούς είναι ο μόνος που μπορεί να γεφυρώσει το χάσμα που έφερε η αμαρτία. ***"Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς, Εγώ είμαι η οδός, και η αλήθεια, και η ζωή· ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' εμού".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 14: 6). Ο Ιησούς Χριστός δε μας λέει για την οδό, γιατί **ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ η οδός**. Δε μας λέει για την αλήθεια, γιατί **ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ η αλήθεια**. Δε μας λέει για τη ζωή, γιατί **ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ η ζωή**. Δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος με τον οποίο μπορούμε να πάμε στον Ουράνιο Πατέρα, παρά μόνο μέσω του Ιησού Χριστού.

Σε αυτούς που θέλουν να δεχτούν τον Ιησού Χριστό ως προσωπικό τους Σωτήρα, **ποια υπόσχεση δίνεται;** ***"Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού·".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 1:12). **Για φανταστείτε!!! Τι απερίγραπτο γεγονός!!!** Εγώ, από ένας άθλιος αμαρτωλός, μέσω του Χριστού, έχω το δικαίωμα να γίνω μέλος της οικογένειας του Θεού. Τη στιγμή που πιστεύουμε στο όνομα του Ιησού Χριστού και Τον δεχόμαστε ως προσωπικό μας Σωτήρα, γινόμαστε παιδιά του καλού Θεού.

Τώρα, ένα μεγάλο ερώτημα που πολλοί άνθρωποι κάνουν είναι: **Πώς μπορώ να δεχθώ τον Χριστό, να γίνω παιδί του Θεού, και να περάσω από το θάνατο στη ζωή;** Η απάντηση είναι πολύ απλή:

ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΠΛΕΥΡΑ, ΑΠΛΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ <u>ΔΕΧΘΩ</u> ΤΡΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ:

1. Είμαι αμαρτωλός. ***"Πάντες ήμαρτον".*** (Επιστολή προς Ρωμαίους, 3: 23).
2. Είμαι καταδικασμένος σε θάνατο. ***"Ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος"***. (Επιστολή προς Ρωμαίους, 6: 23).
3. Δεν μπορώ να σώσω τον εαυτό μου. ***"Χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν"***. (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 15: 5).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ, ΑΠΛΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ <u>ΠΙΣΤΕΨΩ</u> ΣΕ ΤΡΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ:

1. Ο Ιησούς με συγχωρεί. ***"Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας".*** (Επιστολή Ιωάννου Α', 1: 9).
2. Ο Ιησούς πέθανε για μένα. ***"Δια να γευθή θάνατον υπέρ παντός ανθρώπου".*** (Επιστολή προς Εβραίους, 2: 9).
3. Ο Ιησούς με σώζει. ***"Ο πιστεύων εις εμέ έχει ζωήν αιώνιον".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 6: 47).

Αν πιστέψουμε ειλικρινά στο μεγάλο δώρου του καλού Θεού, τον Ιησού Χριστό, και Τον δεχτούμε ως προσωπικό μας Σωτήρα, τότε θα κερδίσουμε την αιώνια ζωή. Ας σκεφτούμε για λίγο κάποιες άλλες εναλλακτικές πραγματικότητες: Εξαιτίας των αμαρτιών μου, είμαι καταδικασμένος σε θάνατο. Αν πεθάνω για τις αμαρτίες μου, αυτό δε θα με βοηθήσει να κερδίσω την αιώνια ζωή. Δεν υπάρχει όφελος με το θάνατό μου, γιατί είμαι αμαρτωλός. Αν πεθάνω για τις αμαρτίες μου, δε θα μπορέσω να αναστήσω τον εαυτό

μου. Θα είμαι νεκρός για πάντα. ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ, ΛΟΙΠΟΝ, ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΟΦΕΙΛΩ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΩ. Δεν μπορώ να κερδίσω την αιώνια ζωή με την αξία μου. Όμως, ο Ιησούς, ο μόνος που έζησε μια αναμάρτητη ζωή στη γη, έρχεται και λέει: **"Θα πληρώσω για σένα, θα πεθάνω στη θέση σου, και θα δώσω σε σένα την πίστωση. Δεν είσαι αναγκασμένος να πεθάνεις για τις αμαρτίες σου".** Έτσι, από την πλευρά μου, το μόνο που έχω να κάνω είναι με χαρά και ευγνωμοσύνη να δεχθώ αυτή την προσφορά. **Απλό δεν είναι;** Όταν ειλικρινά δεχθώ το θάνατο του Ιησού για τις αμαρτίες μου, γίνομαι παιδί του Θεού.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Τώρα, ας πάμε στο επόμενο βήμα. **Τι σημαίνει δικαιοσύνη, και πώς την αποκτάμε;** Στην προς Ρωμαίους Επιστολή, 6:23, διαβάζουμε: ***"Διότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος· το δε χάρισμα του Θεού, ζωή αιώνιος δια Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών".*** Στο εδάφιο αυτό, γίνεται η μεγάλη σύγκριση μεταξύ μισθού και χαρίσματος, θανάτου και ζωής. Ευτυχώς που η αιώνια ζωή είναι δώρο του καλού Θεού και όλοι έχουμε την ίδια ευκαιρία, αν θέλουμε, να το δεχτούμε. Όταν δεχόμαστε το Χριστό ως προσωπικό μας Σωτήρα, γινόμαστε παιδία του Θεού, όπως ανακαλύψαμε.

Αλλά πώς γίνεται αυτό; Μήπως πρέπει να κάνουμε κάποιο ιδιαίτερο ταξίδι στους Αγίους Τόπους ή κάτι άλλο παρόμοιο; Στην προς Ρωμαίους Επιστολή, 3: 24-25, βρίσκουμε απλή και σαφή απάντηση: ***"Δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού, δια της απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού· τον οποίον ο θεός προέθετο μέσον εξιλεώσεως δια της πίστεως, εν τω αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού, δια την άφεσιν των προγενομένων αμαρτημάτων, δια της μακροθυμίας του Θεού".*** **Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΔΙΝΕΤΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΔΩΡΕΑΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΧΑΡΗΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΘΕΟΥ.** ***"Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι δια της πίστεως· και τούτο δεν είναι από σας· Θεού το δώρον· ουχί εξ έργων, δια να μη καυχηθή τις".*** (Επιστολή προς Εφεσίους, 2:8-9). Η χάρη του καλού Θεού είναι η βάση της σωτηρίας μας, και δια πίστεως μπορούμε να δεχτούμε αυτό το θαυμάσιο δώρο. Η ΣΩΤΗΡΙΑ δεν είναι αποτέλεσμα δικών μας έργων. **Είναι ΔΩΡΟ ΘΕΟΥ**.

Είναι αρκετά γνωστό ότι μέσω ενός ανθρώπου εισήλθε στον κόσμο η αμαρτία. Ας παρατηρήσουμε τη σύγκριση: ***"Δια τούτο καθώς δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον, και δια της αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον... Καθώς λοιπόν δι' ενός αμαρτήματος ήλθε κατάκρισις εις πάντας ανθρώπους, ούτω και δια μιας δικαιοσύνης ήλθεν εις πάντας ανθρώπους δικαίωσις εις ζωήν. Διότι καθώς δια της παρακοής του ενός ανθρώπου οι πολλοί κατεστάθησαν αμαρτωλοί, ούτω και διά της υπακοής του ενός οι πολλοί θέλουσι κατασταθή δίκαιοι".*** (Επιστολή προς Ρωμαίους 5: 12, 18 – 19).

Τι θαυμάσια σύγκριση! Εφόσον η αμαρτία και ο θάνατος εισήλθαν στον κόσμο από έναν άνθρωπο, τον **Αδάμ**, έτσι και ***"δια μιας δικαιοσύνης ήλθεν εις πάντας τους ανθρώπους δικαίωσις"***. Εσείς και εγώ, δε θα μπορούσαμε ποτέ να δικαιωθούμε με ό,τι και να κάναμε από μόνοι μας. **Γι' αυτό, ο δίκαιος Ιησούς Χριστός μας δίνει πρόθυμα τη δική Του δικαιοσύνη.**

Το παρακάτω κείμενο προέρχεται από το βιβλίο "Η Ζωή του Χριστού", σελ. 20, και

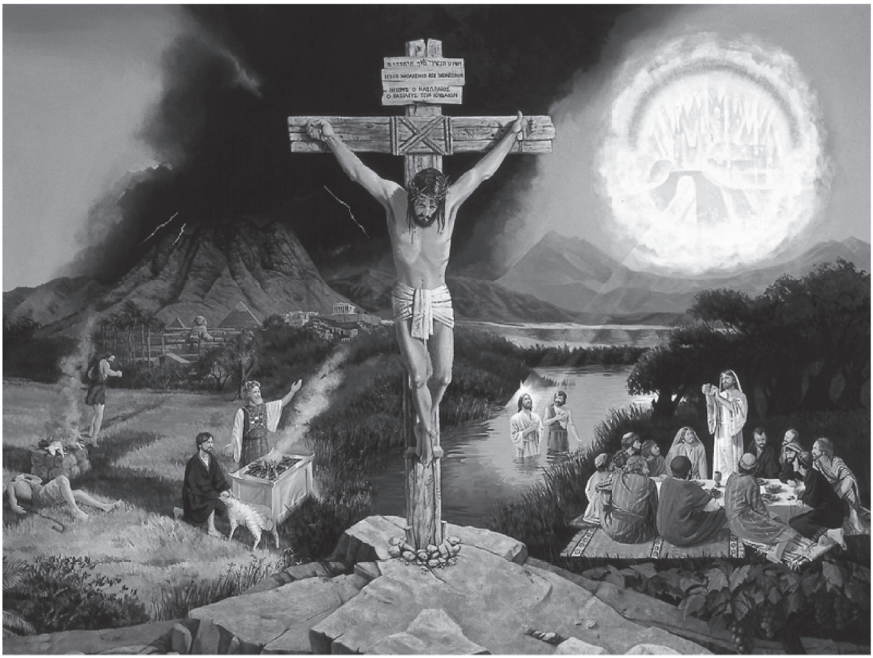

Ο σταυρικός θάνατος του Ιησού Χριστού σώζει το χαμένο άνθρωπο, σφραγίζοντας την τελική καταστροφή και αφανισμό του Σατανά

μας επεξηγεί θαυμάσια τις παραπάνω σκέψεις: **"Ο Χριστός άφησε να Του συμπεριφερθούν, όπως άξιζε σε μας, για να τύχουμε εμείς της συμπεριφοράς που άξιζε σε Αυτόν. Καταδικάσθηκε για τις αμαρτίες μας, στις οποίες δεν είχε καμία συμμετοχή, για να μπορούμε εμείς να δικαιωθούμε με τη δικαιοσύνη Του, στην οποία δεν έχουμε καμία συμμετοχή. Υπέφερε το θάνατο, ο οποίος ήταν δικός μας, για να λάβουμε τη ζωή, η οποία ήταν δική Του".**

ΑΓΙΑΣΜΟΣ

Ολοκληρώνοντας το θέμα μας, φτάνουμε στον αγιασμό. Πράγματι, **τι είναι αγιασμός;** Για πολλούς, αγιασμός είναι κάτι που το βάζουν μέσα στο σπίτι με ράντισμα κ.λ.π. Ας δούμε, όμως, τι μας λέει η Βίβλος για τον αληθινό αγιασμό:***"Σεις όμως δεν εμάθετε ούτω τον Χριστόν, επειδή αυτόν ηκούσατε, και εις αυτόν εδιδάχθητε, καθώς είναι η αλήθεια εν τω Ιησού· να απεκδυθήτε τον παλαιόν άνθρωπον τον κατά την προτέραν διαγωγήν, τον φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίας· και να ανανεόνησθε εις το πνεύμα του νοός σας, και να ενδυθήτε τον νέον άνθρωπον, τον κτισθέντα κατά θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας".*** (Επιστολή προς Εφεσίους, 4: 20-24). Στο τέ-

λος της περικοπής, η φράση ***"οσιότητι της αληθείας"*** σημαίνει ***"αληθινός αγιασμός".***

Επίσης, σε μια άλλη περικοπή διαβάζουμε: ***"Επειδή τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχησθε από της πορνείας· να εξεύρη έκαστος υμών να κρατή το εαυτού σκεύος εν αγιασμώ και τιμή· ουχί εις πάθος επιθυμίας, καθώς και τα έθνη τα μη γνωρίζοντα τον Θεόν. Να μη υπερβαίνη τις και αδική τον αδελφόν αυτού εις το πράγμα τούτο· διότι ο Θεός είναι εκδικητής δια πάντα ταύτα, καθώς και σας προείπομεν, και διά μαρτυριών εβεβαιώσαμεν. Διότι ο Θεός δεν εκάλεσεν ημάς προς ακαθαρσίαν, αλλά προς αγιασμόν. Όθεν ο αθετών ταύτα, δεν αθετεί άνθρωπον, αλλά τον Θεόν, όστις και έδωκε το πνεύμα αυτού το Άγιον εις ημάς".*** (Επιστολή προς Θεσσαλονικείς Α', 4:3-8).

Σε αυτές τις δύο περικοπές, ανακαλύψαμε καθαρά ότι ο Λόγος του Θεού μας διδάσκει πως αληθινός αγιασμός είναι να ζούμε μια ηθική και ορθή ζωή, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. ***"Επειδή τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχησθε από της πορνείας".*** Αυτή η συμβουλή να απέχουμε από την ***"πορνεία"*** είναι μέρος του αγιασμού. Σε περίπτωση που δεν το καταλάβουμε καλά, ο απόστολος Παύλος συνεχίζει, μιλώντας για εγκράτεια. ***"Να κρατή το εαυτού σκεύος (σώμα) εν αγιασμώ και τιμή".***

Το πρώτο βήμα για να εκπληρωθεί ο σκοπός του Θεού, είναι να δεχτούμε τον Ιησού Χριστό ως Σωτήρα μας. Έπειτα, ο Κύριός μας, **μας συγχωρεί, μας δικαιώνει και μας καθαρίζει.** Μας δίνει τη δική Του δύναμη, ώστε να απέχουμε από αυτά που διαπράτταμε, όταν ακολουθούσαμε την αμαρτωλή ζωή μας. Μας βοηθά συνέχεια στην πορεία μας **"προς τον αγιασμόν"**. Μάλιστα, αγαπητοί μου φίλοι, μόνοι μας δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Μέσω του Χριστού, που **ΜΑΣ ΣΥΓΧΩΡΕΙ ΚΑΙ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΝΕΙ**, μας δίνεται η απαραίτητη δύναμη να κάνουμε το θέλημά Του και να προχωρούμε καθημερινά στον **ΑΓΙΑΣΜΟ**.

Πολλοί μου κάνουν συχνά την προσωπική αυτή ερώτηση: **"Πώς μπορώ να κάνω**

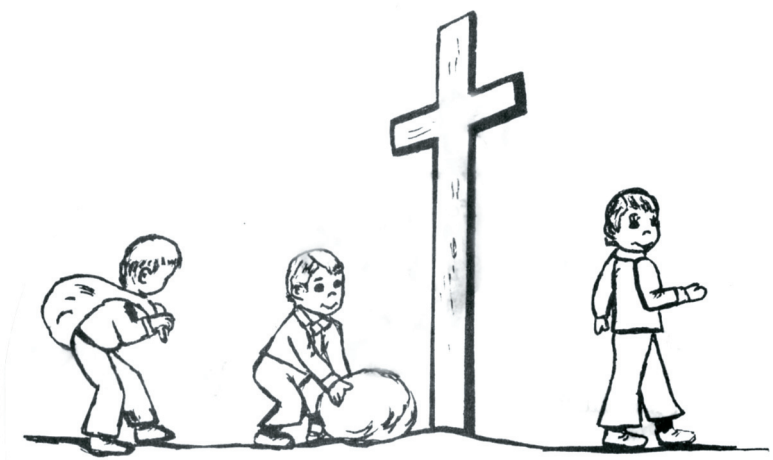

τον εαυτό μου να ακολουθεί όλα τα πράγματα που οι αληθινοί Χριστιανοί πρέπει να κάνουν;" Αυτή είναι πράγματι πολύ σοβαρή ερώτηση. Ας δούμε την απάντηση: ***"Μετά του Χριστού συνεσταυρώθην· ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζη εν εμοί· καθ' ο δε τώρα ζω εν σαρκί, ζω εν τη πίστει του Υιού του Θεού, όστις με ηγάπησε, και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού".*** (Επιστολή προς Γαλάτας, 2: 20). ***"Μετά του Χριστού συνεσταυρώθην".*** Τι θαυμάσια λόγια! Δεν υπάρχει χώρος για τον εγωισμό ή τον ατομικισμό στη γνήσια χριστιανική ζωή. Ο Χριστός θέλει να κατοικεί στον εσωτερικό μας εαυτό, επειδή μας αγάπησε τόσο πολύ, που πλήρωσε ο Ίδιος με αυταπάρνηση το δικό μας χρέος.

Ας προσέξουμε πόση δύναμη δίνει ο Ιησούς Χριστός, όταν ζει μέσα μας: ***"Τα πάντα δύναμαι δια του ενδυναμούντος με Χριστού".*** (Επιστολή προς Φιλιππησίους, 4:13). ΕΔΩ, ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ. **Δε χρειάζεται να πιέσεις τον εαυτό σου να είσαι καλός. Ό,τι κάνεις ως αληθινός Χριστιανός το κάνεις, γιατί επέτρεψες στον Ιησού Χριστό να κατευθύνει τον εσωτερικό σου εαυτό. Η υπακοή έρχεται στη συνέχεια αυθόρμητα ως απάντηση της αγάπης Του στη ζωή σου.** Ίσως, κάποιος αναρωτηθεί:

"Πώς μπαίνει ο Χριστός μέσα μας;" Πάρα πολύ καλή ερώτηση. Ας προσέξουμε την απάντηση του Ιησού***: "Ιδού, ίσταμαι εις την θύραν και κρούω· εάν τις ακούση της φωνής μου, και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν, και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού".*** (Αποκάλυψις Ιωάννου, 3:20). Ο Ιησούς Χριστός στέκεται στην πόρτα και χτυπά. **Ποια πόρτα;** Στην πόρτα κάθε καρδιάς. Περιμένει. Δεν εισέρχεται στην καρδιά μας με τη βία. Ο χαρακτήρας του Ιησού είναι απερίγραπτα ευγενικός για να χρησιμοποιήσει βία, ***"εάν τις ακούση της φωνής μου, και ανοίξη την θύραν..."*** Αν κάποιος, όποιος κι αν είναι, ακούσει τη γλυκιά φωνή του Σωτήρα να τον καλεί και ανοίξει την πόρτα της καρδιάς, τότε γίνεται το θαύμα των θαυμάτων. Εάν ανοίξεις την πόρτα της καρδιάς σου, ο Χριστός θα μπει στη ζωή σου και θα αρχίσει μια νέα ζωή για σένα. Αυτό το εδάφιο μου θυμίζει μια ιστορία, που συνέβη πριν από αρκετά χρόνια στην Αγγλία. Ο καλλιτέχνης είναι ο Holman Hunt (1827 - 1910) και ο πιο γνωστός πίνακάς του είναι "Το φως του κόσμου".

ΙΣΤΟΡΙΑ

Σε μια έκθεση ζωγραφικής, κάποιος μεγάλος ζωγράφος, που ήταν χριστιανός, παρουσίασε έναν πίνακα, που έδειχνε τον Ιησού Χριστό να στέκεται μπροστά σε μια πόρτα και να χτυπά. Το αριστούργημα αυτό βασιζόταν στο εδάφιο που μόλις διαβάσαμε. Πολλοί άνθρωποι πήγαν να θαυμάσουν αυτόν το πίνακα. Ένα μικρό κοριτσάκι κοιτούσε μαζί τους το θαυμάσιο πίνακα. Είχε τόσο πολύ εντυπωσιαστεί, που στάθηκε μπροστά του αρκετή ώρα, κοιτάζοντας τον πίνακα με δέος. Όταν είδε το ζωγράφο, του είπε: **"Αυτός είναι ο σπουδαιότερος πίνακας που έχω δει σ' όλη μου τη ζωή. Ο Ιησούς είναι τόσο γλυκός, όλος ο πίνακας είναι τόσο ζωντανός, τόσο ωραίος! Αλλά του λείπει κάτι".** "**Τι του λείπει;**", ρώτησε ο ζωγράφος. "**Να, του λείπει το χερούλι της πόρτας**". Και ο ζωγράφος, με χαμόγελο απάντησε: "**Το χερούλι αυτής της πόρτας είναι από τη μέσα μεριά, γιατί αυτή η πόρτα ανοίγει μόνο από μέσα**".

Ο Ιησούς στέκεται στην πόρτα κάθε καρδιάς και χτυπά. Θέλει να μπει μέσα, αλλά

θα το κάνει μόνο αν εμείς Του το επιτρέψουμε. Μόνο εμείς μπορούμε ν' ανοίξουμε την καρδιά μας και κανένας άλλος. Όταν επιτρέψουμε στον Χριστό να κατευθύνει τη ζωή μας στον αγιασμό, τότε πρόθυμα θα θέλουμε να υπακούμε και να κάνουμε το θέλημά Του. **Εφόσον ο Ιησούς μας αγάπησε τόσο πολύ και πέθανε στη θέση μας, πώς μπορούμε να μην Του ανταποδώσουμε την αγάπη Του;** Όταν Τον αγαπούμε, θα θέλουμε να κάνουμε το θέλημά Του. Ωστόσο, για να φτάσουμε να κάνουμε το θέλημά Του, ο Ιησούς δε θα χρησιμοποιήσει ποτέ πίεση ή βία. Είναι τόσο ευγενικός. Ευγενικά και υπομονετικά περιμένει έξω από την πόρτα της καρδιάς μας. Μπορεί να μπει μέσα μας, μόνο αν εμείς Τον προσκαλέσουμε. Ο ίδιος ο Ιησούς λέει: ***"Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξετε".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 14:15).

Εάν Τον αγαπούμε ειλικρινά, τότε με χαρά θα φυλάττουμε τις εντολές Του. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού, και οι εντολές Του δεν είναι βάρος αλλά ευλογία. Ας ανοίξουμε την πόρτα της καρδιάς μας, και ας προσκαλέσουμε τον αγαπητό Σωτήρα μας. Έτσι, μπορούμε να έχουμε συγχώρηση και δικαίωση, εσωτερική ειρήνη και αιώνια ζωή.

Ας ανακεφαλαιώσουμε ό,τι ανακαλύψαμε. Το πρώτο βήμα είναι η παραδοχή ότι είμαστε αμαρτωλοί. Το αμέσως επόμενο είναι να πάμε στον καλό Θεό και να λάβουμε συγχώρηση. Ο Ιησούς, και μόνο ο Ιησούς, μπορεί να μας δώσει τη γαλήνη της συγχώρησης. Λαμβάνουμε αμέσως συγχώρηση, όταν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, μετανοούμε και Τον δεχόμαστε ως προσωπικό μας Σωτήρα. Μας συγχωρεί, μας καθαρίζει και μας δικαιώνει, σαν να μην είχαμε αμαρτήσει ποτέ. Εάν Τον προσκαλέσουμε, ο Ιησούς θα

ζήσει μέσα μας και θα μας αγιάσει.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να παρατηρήσουμε κάτι πολύ σημαντικό: Οι παραπάνω σκέψεις δε σημαίνουν πως ο άνθρωπος που έχει δεχτεί τον Ιησού Χριστό ως προσωπικό του Σωτήρα, δε θα κάνει πλέον κανένα λάθος. Σχετικά με αυτό, ο Ιωάννης λέει: ***"Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε· και εάν τις αμαρτήση, έχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον Δίκαιον. Και αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών· και ουχί μόνον περί των ημετέρων, αλλά και περί όλου του κόσμου".*** (Επιστολή Ιωάννου Α΄ 2:1,2.

Ο αγιασμός είναι αποτέλεσμα καθημερινής σχέσης με τον Ιησού Χριστό στο δρόμο ολόκληρης της ζωής μας. Η πρόσκληση του Θεού είναι πλημμυρισμένη αγάπη και ευλογία: ***"Έλθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς, και μάθετε απ' εμού· διότι πράος είμαι και ταπεινός την καρδίαν· και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχαίς υμών. Διότι ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίον μου ελαφρόν".*** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 11: 28 – 30).

Τι θαυμάσια πρόσκληση!!! Αυτός που είναι η ζωή, Αυτός που είναι η ειρήνη, μας παρακαλεί να πάμε σε Αυτόν, για να βρούμε πραγματική ψυχική γαλήνη και χαρά· να αισθανθούμε ουσιαστική ανακούφιση από την ενοχή του φορτίου της αμαρτίας. Μόνο στον Ιησού, θα βρούμε πραγματική ανάπαυση. Στο δρόμο του αγιασμού, θα γνωρίζουμε περισσότερο το θέλημά Του και θα ανακαλύπτουμε ότι αυτό το θέλημα, όχι μόνο δεν είναι φορτίο για μας, αλλά μας φέρνει αληθινή ευλογία, γιατί είναι ό,τι καλύτερο θα μπορούσε να μας συμβεί.

Εύχομαι, αγαπητοί μου φίλοι, το σημερινό θέμα να ζέστανε την καρδιά όλων μας, γιατί προσπαθήσαμε να προσεγγίσουμε, όσο αυτό ήταν δυνατό, το χαρακτήρα του Θεού, που είναι γεμάτος από αστείρευτη αγάπη, ασύλληπτο έλεος, αμέτρητη γενναιοδωρία, γεμάτος από ευσπλαχνία, κατανόηση και επιείκεια. Ας πάμε στον Ιησού Χριστό, που μας προσκαλεί τρυφερά, για να βρούμε ανάπαυση και ψυχική γαλήνη. Και πάνω απ' όλα, ας δεχτούμε την προσφορά Του, που είναι η αιώνια ζωή.

Το επόμενο θέμα θα είναι:
"ΓΑΜΟΣ, ΔΙΑΖΥΓΙΟ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ"